

plouă

George Ioniță

plouă mărunț peste câmpul gol
și cerul pare atât de aproape
au plecat cocorii domol
mânați de toamna ce nu-i mai încape

mi-e gândul tot mai pustiu
se scutură iar roze
de tine nimic nu mai știu
străină îmi ești chiar și în poze

și vântul îmi biciuie fața
noaptea încet coboară
simt aerul rece ca gheața
la fel e în casă cum e și afară

șoptind abia încep să vă strig
pe tine iubito pe tine vară
de ce m-ați dezgolit în frig
și-ați pus în loc toamna
să-mi fie povară?...